

Ter herinnering aan

Tresy Gielen-Janssen

weduwe van

Jan Gielen

☉ Nieuwenhagen, 11 november 1930

† Brunssum, 29 december 2010

De plechtige uitvaartdienst vond plaats op woensdag 5 januari in de parochiekerk O.L. Vrouw Hulp der Christenen in Nieuwenhagen-Landgraaf, gelegen aan de Heigank. Aansluitend is Tresy Gielen op de begraafplaats bij de kerk naast haar overleden Jan begraven.

De zeswekendienst wordt in voornoemde kerk gehouden op zaterdag 26 februari om 18.00 uur

Tot de laatste stroalm heeft ze vastgehouden aan het leven. Stiekem wist ze dat haar dagen geteld waren, maar ma had eigenlijk nog geen zin om uit het leven te stappen. Pas toen enkele weken geleden de artsen in het ziekenhuis in Heerlen haar letterlijk vertelden dat ze klaar met haar waren, gaf ze zich langzaam over aan de ziekte die in haar lichaam woekerde. De laatste dagen keek ma de dood in de ogen. En wij, het gezin, de familie keken mee.

Tresy Janssen werd geboren op 11 november 1930. Ze was de jongste in een gezin van vijf kinderen: Netje, Sjeng, Jo, Greetje en Tresy. Bruisend was de jonge Tresy. Als het carnaval dat op haar verjaardag altijd aan een nieuw seizoen begint. Ze groeide op in de Kerkstraat in Nieuwenhagen. Ze klom in bomen, was dol op sport en gek op muziek. Had haar oudere zus Greetje ruzie op school, dan nam Tresy het voor haar op. Spontaan en levenslustig was ze.

Een gedrag dat systematisch onderdrukt werd tijdens haar kostschoolperiode op Caberg in Maastricht. Een spontaan gespeeld liedje op de piano werd bestraft met een dikke onvoldoende voor gedrag. Maar Tresy was vastberaden de opleiding af te maken. Ze zou en moest onderwijzeres worden. Een vak dat ze met ongelooflijk veel passie en ogenschijnlijk gemak heeft uitgeoefend. Binnen en buiten de familie heeft ze mensen weten te inspireren tot het onderwijs. Verhoging van de pensioenleeftijd zou voor Tresy geen probleem zijn geweest. Tot haar 65ste heeft ze voor de klas gestaan. Ze is geen dag ziek geweest.

Terug naar de jaren vijftig. Tresy staat voor de klas. In haar vrije tijd neemt ze dansles. Daar leert ze Jan Gielen kennen. Een kosterszoon uit Waubach die bij de particuliere mijn Laura de opleiding tot mijnmeter volgt. In 1959 trouwen ze. Jan is de meest trouwe en meegaande partner die Tresy zich wensen kan. Hij gaf haar alle ruimte en zorgde dat ze zich nooit alleen hoefde te voelen. Jan deelde haar passie voor muziek, deelde haar ambitie om er iets van te maken in het leven. Uit het huwelijk zijn drie kinderen geboren: Leanne, Bart en Cyriel. Of beter gezegd: vier kinderen. Leed bleef Jan en Tresy niet bespaard als gevolg van een doodgeboren zoontje in 1963.

Een rol die pa en ma met verve hebben vervuld was die van opa en oma. Tresy krijgt als oma van de kleinkinderen een tien met een griffel. Deze oma kon met je rennen, voetballen, zwemmen, zingen en lol maken.

Het plotselinge overlijden van Jan vier jaar geleden, maakte ons duidelijk wat voor een twee-eenheid Jan en Tresy vormden. Ma heeft zijn dood nooit een plek kunnen geven. En toch, ondanks dit verdriet, kon ma ook nog intens genieten. Genieten van het gezin, van de familie, van uitstapjes en feestjes. Hoewel er bij haar werd vastgesteld dat ze ongeneeslijk ziek was, wilde ma vasthouden aan het leven. Twee weken geleden konden we haar stem nog horen bij het afscheid. Een week geleden hoorden we alleen nog maar haar ademhaling. Met haar laatste zucht op 29 december is een einde gekomen aan het leven van een markante persoon. Ma, we missen je. Maar het is goed zo.

Wij danken u voor uw medeleven en aanwezigheid bij het afscheid, kinderen en kleinkinderen.